

Udvalget foreslaaer, at § 5 og § 22 udgaae, idet man ikke kan finde det rigtigt ligefrem i Loven at give Vedkommende Tilsagn om efter Anbefaling at kunne faae Understøttelse efter en kortere Tjenestetid end 20 Aar. Hvor Omstændighederne tale derfor, kan en saadan Understøttelse selvfølgelig altid gives, men den bør formeenlig ikke tilsiges forud i en saadan Almindelighed, som det skeer i de nævnte Paragrapher.

Eigesom i Almindelighed den pensioneret Embedsmand taber sin Ret til Pension, naar han gjør sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, saaledes formenes dette ogsaa at burde blive Tilfældet med de Pensionister, der komme ind under denne Lovs Bestemmelser, og der stilles derfor et hertil sigtende Ændringsforslag til Udkastets § 6 Nr. 5.

§ 9 indeholder Bestemmelse om, at Den, der ikke hører til de i § 2 nævnte Personer, eller er til Tjeneste i en af de nævnte Stillinger, skal have lige Krav paa Pension efter § 12 b, naar han bliver Invalid ved Udførelsen af en Forretning i militært Diemed, hvortil han var beordret. Denne Bestemmelse kan let føre videre end tilstigt, naar der ikke lægges den fornødne Vægt paa Ordet „beordret“, og da Befaringen har vist, at Forstaaelsen heraf i et givet Tilfælde har maattet afgjøres af Domstolene, og at denne Afgjørelse gik i modsat Retning af den, Udvalget maatte ansee det rigtigt at følge i Fremtiden, stiller man Forslag til at indsatte en forklarende Sætning, der kan forebygge fremtidige Tvivl.

Under Udførelsen af den militære Tjeneste forekomme undertiden Begrebsbestadigelser, der ikke strax gjøre den Paagjældende udygtig til samme. Et Skud, et Hug, et Slag, overordentlige Anstrengelser, Kulde o. s. v. kunne synes ikke at ville have videre varige Følger, men kunne dog lægge Spiren til Svagheder og Sygdomme, der først træde kjendeligt frem efter længere Tids, undertiden flere Aars Forløb. Hvor det skeer, kan det, naar de sørgelige Følger endelig vise sig, ofte være umuligt for den Vedkommende at oplyse og paavise, at de Tilfælde, der have foranlediget dem i sin Tid have fundet Sted, samt

at godtgjøre, at den indtraadte Sygdom eller Svaghed virkelig er fremkaldt af hine Aarsager. For at firkre dem, der i Fremtiden maatte kunne komme i slige Tilfælde, at Bewiserne for deres Berettigelse til Invalidforsørgelse altid kunne være tilstede, foreslaaer Udvalget Indsættelsen af en ny Paragraph, som anviser en Maade, hvorpaa dette kan skee.

Skjøndt den Begrundelse, der i Motiverne er givet for de Sættelser, som indeholdes i § 12 b, i det Hele maa billiges, troer Udvalget dog at maatte foreslaae et Par mindre væsentlige Nedsættelser i nogle af disse Sættelser, som formeenlig kunne foretages uden at røkke ved den Grundbetragtning, hvorfra de ere udgaaede.

Eigesom Udvalget i sin Betænkning over Forslag til Pensjonslov har udtalt, at det ikke finder tilstrækkelig Grund til at tillægge Enker efter pensionerede eller pensionsberettede Embedsmand Ret til Pension, men ifkun til Understøttelse, forsaavidt de dertil ere trængende, saaledes maa man ogsaa tilraade, at den samme Betragtning gjøres gjældende overfor de Enker, om hvem der er Tale i nærværende Lovforslag, og til den Ende stilles de fornødne Ændringsforslag.

I Udkastets „almindelige Bestemmelser“ udtales det i § 32, at §§ 32—43 i Lov af 9de April 1851 fremdeles skulle være gjældende uden nogen Forandring. Man finder dog Anledning til at foreslaae et Tillæg til § 38, sigtende til at firkre Invalidens Bestyrelse fuldstændige Oplysninger og upartiske Erklæringer angaaende de Invalidider, der melde sig til Forsørgelse. Der kan let forekomme Tilfælde, hvor den enkelte locale Embedsmand eller communale Bestillingsmand kan være stærkt paavirket af Hensyn, som kunne have nogen Indflydelse paa de Forklaringer og Oplysninger, som han opfordres til at afgive, uagtet de ikke burde have nogen saadan Indflydelse. Naar der paa flere passende Steder rundt om i Landet dannedes Comiteer eller Udvalg af oplyste og paalidelige Mænd, der vare at formaae til frivilligt at paatage sig under fælles Ansvar at fremstafte de fornødne Oplysninger og give de nødvendige Forklaringer, som Bestyrelsen maatte forlange, da vilde saadanne Comiteer, paa Grund af deres større Uaf-